

**Wyrok Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim
z dnia 2 września 2010 r.**

Teza:

Niepodpisanie orzeczenia dyscyplinarnego, wydanego przez organ polskiego związku sportowego, przez którąkolwiek z osób biorących udział w jego wydaniu, stanowi jedno z najpoważniejszych uchybień, skutkujących nieważnością całego orzeczenia.

Trybunał w składzie:

Przewodniczący - Wiktor Cajselski

Arbiter - Edward Boczuła

Arbiter - Waldemar Sawicki

Protokolant - Katarzyna Grabska

Po rozpoznaniu sprawy ze skargi A. W. na orzeczenie (...) z dnia 24 lutego 2010 roku (...) na rozprawach w dniach 27 lipca 2010 roku oraz 2 września 2010 r.:

1. na podstawie § 84 ust. 2 Regulaminu Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOl - uchyła w całości zaskarżone orzeczenie (...) z dnia z dnia 24 lutego 2010 roku (...) i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez (...),
2. na podstawie § 92 ust. 4 Regulaminu Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim określa wpis końcowy na kwotę 2000 zł, który przypada Trybunałowi Arbitrażowemu do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim w całości,
3. kosztami w całości obciąża (...).

Uzasadnienie

1. Do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim (dalej jako: Trybunał) – A. W. (dalej jako: Skarżący), wniósł w dniu 1 kwietnia 2010 roku, skargę na orzeczenie (...) z dnia 24 lutego 2010 roku (sygn. akt: (...)).
2. Powyższym orzeczeniem (...) oddalił w całości odwołanie A. W. od orzeczenia (...) z dnia 29 października 2009 roku (sygn. akt: (...)) – jako bezzasadne.
3. Skarżący A. W. – zaskarżając w/w orzeczenie (...) w całości - oparł swoją skargę na zarzucie rażącego naruszenia przepisów prawa związkowego, mającego wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:
  - a. naruszenia przepisu art. 48 § 3 Statutu (...) w zw. z § 14 ust. 2 Regulaminu (...) – poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, iż podpisanie orzeczenia (...) wyłącznie

przez jego przewodniczącego i osobę nie będącą członkiem tego organu, nie powoduje nieważności tego orzeczenia;

- b. § 9 ust. 10 Regulaminu Dyscyplinarnego (...) w zw. z § 24 Regulaminu (...) – poprzez ich błędną wykładnię i bezzasadne uznanie, iż pomimo błędnego przypisania obwinionemu zachowań wskazanych w orzeczeniu (...) odpowiada ono prawu związkowemu podczas, gdy obwiniony nie uzyskał ani korzyści majątkowej w znacznych rozmiarach z popełnionego czynu dyscyplinarnego, ani też – pomimo błędnego ustalenia, iż obwiniony taką korzyść wręczył W. B. oraz A. Sz., gdy taka ocena nie miała oparcia w zebranych materiale dowodowym, a w konsekwencji uchybienia te, także w kontekście wymiaru kary orzeczonej obwinionemu powodowały, iż orzeczenie to było sprzeczne z prawem związkowym i istniała konieczność uchylenia lub zmiany orzeczenia (...).
4. Wskazując na powyższe zarzuty, Skarżący A. W. wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia (...) z dnia 24 lutego 2010 roku (...) oraz poprzedzającego go orzeczenia (...) z dnia 29 października 2009 roku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi dyscyplinarnemu I instancji.
5. W dniu 26 lipca 2010 roku – pełnomocnik (...) wniósł o:
  - a. oddalenie przedmiotowej skargi trenera A.W.,
oraz
  - b. odroczenie terminu rozprawy wyznaczonej na dzień 27 lipca 2010 roku.
6. Podczas posiedzenia Trybunału w dniu 2 września 2010 roku – zarówno Skarżący, jak też przedstawiciel (...), o terminie posiedzenia prawidłowo poinformowani – nie stawili się.

Trybunał zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż jak wynika z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie – przedmiotowe orzeczenie (...) z dnia 29 października 2009 roku (sygn. akt (...)), zostało podpisane przez przewodniczącego (...) oraz – w zastępstwie Sekretarza (...) - osobę upoważnioną do podpisu w/w orzeczenia, która jednak nie brała udziału w wydaniu przedmiotowego orzeczenia (...).

Trybunał podzielił zapatrywanie na powyższą kwestię wyrażone w skardze A.W., zgodnie z którym naruszenie dyspozycji § 14 ust. 12 Regulaminu (...), stanowiącego, że „*Orzeczenia (...) (Zespołów Orzekających), podpisywane są przez Przewodniczącego (Wiceprzewodniczącego) i Sekretarza (...)*”, powoduje nieważność orzeczenia.

Co jest kluczowe dla rozpatrywanej sytuacji – okoliczność nieprawidłowego podpisania przedmiotowego orzeczenia (...) została przyznana przez pełnomocnika (...), który w odpowiedzi na skargę z dnia 26 lipca 2010 roku zauważył, iż „*uchybiecie to powstało po wydaniu orzeczenia*”.

Jak stanowi przepis §87a Regulaminu Trybunału – „*W sprawach nieuregulowanych w niniejszym Regulaminie do rozpoznawania skarg na decyzje dyscyplinarne lub regulaminowe właściwych organów polskich związków sportowych stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego*”. Zgodnie z dyspozycją art. 113 Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.; dalej jako - KPK) – „*Orzeczenie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego, nie wyłączając przegłosowanego, chyba że orzeczenie zamieszczono w protokole*”.

Co trafnie zauważa doktryna (np. Z. Gostyński [w:] Z. Gostyński (red.), J. Bratoszewski, L. Gardocki, S.M. Przyjemski, R.A. Stefański, S. Zabłocki - Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I, Dom Wydawniczy ABC, 1998) – „*[...] Niepodpisanie orzeczenia przez którąkolwiek z osób biorących udział w jego wydaniu zostało w nin. kodeksie uznane za jedno z najpoważniejszych uchybień, skutkujących nieważnością orzeczenia z mocy prawa (art. 101 § 1 pkt 5). [...] Aktualny pozostaje pogląd wypowiedziany w wyroku składu siedmiu sędziów SN z 13 II 1973 r., V KRN 576/72 (OSNKW 1973, z. 11, poz. 136 - zob. M. Cieślak, Z. Doda: Przegląd..., Pal. 1974, nr 12, s. 56 i n.), że wymóg podpisu wszystkich członków składu orzekającego dotyczy dyspozytywnej części orzeczenia, nie zaś jego uzasadnienia. Trafny i aktualny jest pogląd o niedopuszczalności uzupełnienia po ogłoszeniu orzeczenia i przedstawienia akt sądowi odwoławczemu brakujących pod orzeczeniem (wyrokiem, postanowieniem) podpisów nawet w wypadku, gdyby taki brak nastąpił wskutek niedopatrzenia (wyr. SN z 1 X 1976 r., III KZ 95/76, OSNKW 1976, z. 12, poz. 148 - zob. M. Cieślak, Z. Doda: Przegląd..., Pal. 1977, nr 8-9, s. 68-69; W. Daszkiewicz: Przegląd..., PiP 1978, nr 8-9, s. 178-179). Słusznie podkreśla się w orzecznictwie, że uchybienia polegające na braku podpisu któregośkolwiek z członków składu orzekającego pod dyspozytywną częścią orzeczenia nie konwaliduje późniejsze podpisanie uzasadnienia przez cały skład (wyr. SN z 25 III 1980 r., III KR 66/80, OSNPG 1980, z. 11, poz. 140; wyr. SN z 26 VIII 1985 r., V KRN 571/85, OSNPG 1986, z. 6, poz. 85)*”.

Mając powyższe na uwadze, z tego powodu, iż stwierdzone uchybienie proceduralne nie pozwala na utrzymanie zaskarżonego orzeczenia (...) z dnia 24 lutego 2010 roku – należało orzec jak w sentencji niniejszego orzeczenia.

Z tego samego względu Trybunał nie rozpatrywał niniejszej sprawy merytorycznie, tzn. nie odniósł się do zarzutu z pkt. I.2 skargi A. W. z dnia 25 marca 2010 roku (wniesionej do Trybunału w dniu 1 kwietnia 2010 roku), pozostawiając tę kwestię rozstrzygnięciu przez właściwy organ jurysdykcyjny (...).

Podstawą prawną wydanego orzeczenia była dyspozycja § 84 Regulaminu Trybunału w zw. z art. 113 KPK poprzez § 87a Regulaminu Trybunału.

O kosztach postępowania przed Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim orzeczono na podstawie dyspozycji § 13 w zw. z § 20 ust. 4 Regulaminu Kosztów Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOl. Określono wysokość wpisu końcowego na rzecz Trybunału w kwocie 2.000,00 zł (sł. dwa tysiące złotych).

Jednocześnie, w związku z uchyleniem orzeczenia (...), należało zasądzić na rzecz Skarżącego – A.W., od (...) kwotę 2.000,00 zł (sł. dwa tysiące złotych), tytułem zwrotu kosztów postępowania.